

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje lica
odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 3. decembar 2010.

Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 3. decembra 2010.

TUŽILAŠTVO

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

**REDIGOVANA VERZIJA "ODLUKE U VEZI SA ZAHTEVOM TUŽILAŠTVA
ZA ODOBRENJE DA ULOŽI ŽALBU NA ODLUKU OD 29. JUNA 2010."
DONETE 23. JULA 2010.**

Tužilaštvo:

g. Mathias Marcussen

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

I. UVOD

1. Pretresno veće III (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rešava po zahtevu tužilaštva podnesenom na poverljivom osnovu 6. jula 2010. za odobrenje da uloži žalbu na odluku donesenu na poverljivom osnovu 29. juna 2010. u vezi sa zahtevom Vojislava Šešelja (dalje u tekstu: optuženi) za postupak za nepoštovanje suda protiv Carle del Ponte, Hildegard Uertz-Retzlaff i Daniela Saxona.

II. ISTORIJAT POSTUPKA

2. Dana 23. marta 2007. podnet je na poverljivom osnovu zahtev za postupak za nepoštovanje suda u kojem optuženi navodi da je Tužilaštvo vršilo pritisak i zastrašivalo [redigovano](dalje u tekstu: Zahtev za postupak za nepoštovanje suda).¹

3. Odgovor tužilaštva je podnet 12. aprila 2007. na poverljivom i delimično *ex parte* osnovu.²

4. Nalogom od 15. maja 2007. izdatim na javnom osnovu, Pretresno veće III³ je naložilo odgodu odlučivanja po Zahtevu za postupak za nepoštovanje suda do završetka suđenja, kako njegov početak ne bi kasnio (dalje u tekstu: Nalog od 15. maja 2007).⁴

5. Dana 14. juna 2007. na poverljivom osnovu je podnet zahtev optuženog za preispitivanje Naloga od 15. maja 2007.⁵

6. Dana 19. jula 2007. Veće⁶ je donelo javnu odluku kojom je potvrdilo Nalog od 15. maja 2007. (dalje u tekstu: Odluka od 19. jula 2007).⁷

¹ "Zahtev prof. dr Vojislava Šešelja da Pretresno veće III pokrene postupak za nepoštovanje Međunarodnog suda protiv Carle del Ponte, Hildegard Uertz-Retzlaff i Daniel Saxon", poverljivo 23. mart 2007.

² "Odgovor tužilaštva na Zahtev Vojislava Šešelja za pokretanje postupka za nepoštovanje suda s poverljivim dodacima A-J i poverljivim i *ex parte* dodatkom K", 12. april 2007, poverljivo i delimično *ex parte*.

³ U sastavu Veća tada su bile sudije Robinson, Antonetti i Bonomy.

⁴ "Nalog u vezi sa zahtevom g. Šešelja za pokretanje postupka za nepoštovanje suda", javno, 15. maj 2007.

⁵ "Zahtev prof. dr Vojislava Šešelja da Pretresno veće III preispita svoj Nalog od 15. maja 2007. godine da se odlučivanje o zahtevu za pokretanje postupka zbog nepoštovanja suda odloži do završetka suđenja", poverljivo, 7. avgust 2007. (engleska verzija je zavedena 14. juna 2007).

7. Dana 2. novembra 2007. optuženi je uložio direktnu javnu žalbu na Odluku od 19. jula 2007, na osnovu pravila 77(J) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik). Dana 14. decembra 2007. Žalbeno veće je javnom odlukom odbilo tu žalbu.⁸

8. Dana 29. juna 2010. Veće je donelo odluku u poverljivoj i redigovanoj javnoj verziji, kojom je, s jedne strane, *proprio motu* preispitalo Nalog od 15. maja 2007. zbog određenih novih okolnosti koje su se pojavile tokom postupka i, s druge strane, naložilo imenovanje *amicus curiae* koji će istražiti navode optuženog o nepoštovanju suda protiv tužilaštva (dalje u tekstu: Odluka od 29. juna 2010).

9. [redigovano].⁹ [redigovano].¹⁰

10. Dana 6. jula 2010. tužilaštvo je na poverljivom osnovu podnelo zahtev za odobrenje da uloži žalbu na Odluku od 29. juna 2010. (dalje u tekstu: Zahtev).¹¹

11. [redigovano].¹²

12. [redigovano].¹³

13. [redigovano].¹⁴

14. [redigovano].¹⁵ Tužilac je takođe, podneskom od 14. jula 2010. godine, uložio direktnu žalbu na meritum Odluke od 29. juna 2010.¹⁶

15. [redigovano].¹⁷

⁶ V. gore, fusnota br. 3.

⁷ "Odluka po zahtevu optuženog za preispitivanje Naloga od 15. maja 2007. godine", javno, 19. jul 2007.

⁸ "Odluka po žalbi Vojislava Šešelja na Odluku Pretresnog veća od 19. jula 2007. godine", javno, 14. decembar 2007.

⁹ [redigovano]

¹⁰ [redigovano]

¹¹ ["Zahtev tužilaštva za dozvolu da uloži žalbu na Odluku od 29. juna 2010. godine", javna redigovana verzija, 3. novembar 2010.]

¹² [redigovano]

¹³ [redigovano]

¹⁴ [redigovano]

¹⁵ [redigovano]

¹⁶ ["Obaveštenje o podnošenju javne redigovane verzije Žalbe tužilaštva na Odluku Pretresnog veća od 29. juna 2010. godine i povezanog *Addenduma*", 14. oktobar 2010.]

¹⁷ [redigovano]

III. ARGUMENTI TUŽILAŠTVA

16. U svom Zahtevu, tužilaštvo traži dozvolu da uloži žalbu na Odluku od 29. juna 2010, tvrdeći da su dva uslova utvrđena pravilom 73(B) Pravilnika ispunjena, odnosno da odluka dotiče pitanje koje bi moglo osetno ugroziti pravičnost i ekspeditivnost postupka, ili njegov ishod,¹⁸ i da bi njegovo promptno rešavanje od strane Žalbenog veća moglo suštinski ubrzati postupak.¹⁹

17. Kako bi potkrepilo navod da je prvi uslov utvrđen pravilom 73(B) Pravilnika ispunjen, tužilaštvo iznosi tri argumenta.

18. Kao prvo, tužilaštvo tvrdi da se Odlukom od 29. juna 2010. krši njegovo pravo na pravičan postupak i dovodi u sumnju nepristrasnost sudija Veća.²⁰ Tužilac posebno ističe da je sâmo Veće smatralo da ne može da ispita navode o nepoštovanju suda protiv optuženog jer bi to moglo dovesti Veće u situaciju da više ne bude nepristrasno u ovom predmetu, te da se isto rezonovanje mora primeniti na navode o nepoštovanju suda protiv tužilaštva.²¹

19. Kao drugo, tužilaštvo tvrdi da je Odluka od 29. juna 2010. donesena bez saslušavanja argumenata tužilaštva i bez ispravne procene dokaznih predmeta.²²

20. Kao treće, tužilaštvo ističe da ga Odluka od 29. juna 2010. navodno sprečava da nastavi sa izvođenjem dokaza optužbe i odlaže odvijanje ovog predmeta.²³

21. Tužilaštvo zatim navodi da je drugi uslov utvrđen pravilom 73(B) Pravilnika ispunjen, uz obrazloženje da greške koje sadrži Odluka od 29. juna 2010. treba da budu ispravljene što je brže moguće kako bi se izbegao rizik da dođe do novog suđenja i da se ovaj predmet dodatno odlaže.²⁴

¹⁸ Zahtev, par. 4-15.

¹⁹ Zahtev, par. 16-19.

²⁰ Zahtev, par. 4-9.

²¹ Zahtev, par. 4-5.

²² Zahtev, par. 10-11.

²³ Zahtev, par. 15.

²⁴ Zahtev, par. 18-19.

IV. MERODAVNO PRAVO

22. Pravilo 73(B) Pravilnika predviđa da se "na odluke o svim podnescima interlokutorna žalba može uložiti samo uz odobrenje pretresnog veća, koje takvo odobrenje može dati ako se odluka tiče pitanja koje bi u znatnoj meri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja, te ako bi, po mišljenju pretresnog veća, promptno rešenje Žalbenog veća moglo suštinski pospešiti postupak."

23. Svrha zahteva za odobrenje za ulaganje žalbe nije da pokaže da neka pobijana odluka nije valjano obrazložena, nego da pokaže da su uslovi utvrđeni pravilom 73(B) Pravilnika ispunjeni.²⁵

V. DISKUSIJA

24. U pogledu prvog argumenta tužilaštva u vezi s pravičnošću postupka i nepristrasnošću sudija, Veće napominje da se Odlukom od 29. juna 2010. tužilaštvu daju prava koja ne bi imalo da je Veće postupilo kao što to tužilaštvo želi, odnosno primenjujući Uputstvo o proceduri za nepoštovanje suda.²⁶ Zapravo, iako Veće smatra da Uputstvo o proceduri za nepoštovanje suda nije merodavno u ovom slučaju, da je ono ipak primenilo, *mutatis mutandis*, načela iz tog uputstva, to bi pretpostavilo da se Odluka od 29. juna 2010. zavede samo na poverljivom osnovu i *ex parte* u odnosu na tužilaštvo, što tužiocu ne bi omogućilo da bude obavešten o toj odluci i da potom iznese razne zahteve koje je ta odluka podstakla.

25. Pored toga, Veće napominje da Odluka od 29. juna 2010. predviđa da strane treba da dostave *amicus curiae* sve dokumente i informacije koje će on smatrati potrebnim, što znači da strane neće biti isključene iz postupka istrage i da će moći da komuniciraju s *amicus curiae*.²⁷ Osim toga, iako to Veće nije izričito pomenulo u Odluci od 29. juna 2010, ono ne vidi razlog koji bi sprečio strane u postupku, ukoliko to žele, da dostave *amicus curiae* sve

²⁵ Odluka u predmetu *Milutinović* o Wesleyju Clarku, par. 4. V. takođe, *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-05-87-T, "Odluka po Zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku Pretresnog veća po zahtevu tužilaštva za postupak *voir dire*", 20. jun 2005.

²⁶ V. [redigovano]"Uputstvo o proceduri za pokretanje istrage i krivično gonjenje zbog nepoštovanja Međunarodnog suda (IT/227)", usvojeno 6. maja 2004. (dalje u tekstu: Uputstvo o proceduri za nepoštovanje suda).

²⁷ Odluka od 29. juna 2010. par. 32(3).

dokumente za koje smatraju da su korisni i da od njega zatraže da preduzme mere koje smatraju potrebnim.

26. Veće takođe smatra da njegova nepristrasnost ne može biti dovedena u sumnju zbog toga što je naložilo istragu, objašnjavajući da ono "ne želi da ostane sumnja u pogledu eventualnog kršenja prava optuženog i načina istraživanja određenih službenika tužilaštva u ovom predmetu".²⁸ Te sumnje su pothranjene ne samo novim činjenicama koje proističu iz nekih svedočenja saslušanih u ovom postupku, nego i dokumentom koji je tužilaštvo obelodanilo optuženom, odnosno dopisom od 23. decembra 2009. Taj dopis se odnosi na okolnosti u kojima je održan razgovor sa svedokom Zoranom Rankićem (ranije VS-017) koji je obavljen 4. avgusta 2003. s istražiteljem tužilaštva [redigovano], a koje je opisala prevodilac [redigovano], upozorivši na određene nepravilnosti tokom razgovora.²⁹ Veće želi da istakne da je, u nameri da razjasni situaciju, uzelo u obzir interes pravde i obavezu da utvrdi istinu.³⁰

27. Što se tiče navoda o pristrasnosti, obrazloženih time što se Veće izuzelo iz rešavanja po navodima o nepoštovanju suda protiv optuženog, a ne iz rešavanja po navodima o nepoštovanju suda protiv tužilaštva, Veće smatra da je situacija bila različita: kad se radi o navodima protiv optuženog, Veće je ocenilo da nije u stanju da nepristrasno sudi optuženom u glavnom predmetu, nakon što je presudilo po navodima za nepoštovanje suda protiv njega. S druge strane, jedini cilj istrage koja je naložena Odlukom od 29. juna 2010. jeste da nakon te procedure omogući Veću da pristupi konačnom ocenjivanju svih dokaza optužbe i odbrane koji budu uvršteni u spis, a posebno da omogući efikasnije ocenjivanje verodostojnosti svedoka.

28. Veće osim toga smatra da činjenica da želi da na kraju postupka bude u mogućnosti da efikasno i nepristrasno pristupi konačnom ocenjivanju svih dokaznih predmeta optužbe i

²⁸ Odluka od 29. juna 2010. par. 29.

²⁹ Sadržaj tog dopisa pomenut je na javnom pretresu 12. maja 2010. T(f) 16003-16005. [redigovano]

³⁰ Veće smatra da je njegov pristup izuzetnoj situaciji u kojoj se trenutno nalazi, koja se tiče navoda o nepoštovanju suda putem zastrašivanja i pritiska na svedoke, potkrepljen drugostepenom presudom u predmetu *Haradinaj* (v. *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja, Idriza Balaja, Lahija Brahimaja*, predmet IT-04-84-A, 19. jul 2010. (zavedeno 21. jula 2010)).

odbrane koji budu uvršteni u spis, ne čini pristrasnim i nikako ne može ostaviti takav utisak na objektivnog posmatrača.

29. Što se tiče drugog argumenta tužilaštva prema kojem je Odluka od 29. juna 2010. donesena bez saslušavanja argumenata tužilaštva i bez ispravne procene dokaznih predmeta, Veće smatra da iz navedene odluke jasno proizlazi da su argumenti tužioca koji se nalaze u odgovoru na zahtev optuženog za pokretanje postupka zbog nepoštovanja suda protiv tužilaštva bili uzeti u obzir.³¹

30. Što se tiče trećeg argumenta tužilaštva, prema kojem Odluka od 29. juna 2010. sprečava tužilaštvo da nastavi s izvođenjem dokaza optužbe i odlaže odvijanje ovog suđenja, Veće konstatuje da je tužilac imao 120 sati za izvođenje svojih dokaza i da su gotovo svi svedoci koji su se nalazili na početnom spisku svedoka tužilaštva na osnovu pravila 65ter (oko 80 svedoka) već saslušani, osim onih koji su deklarirani kao nedostupni na osnovu pravila 92quater Pravilnika, ili onih koji su povučeni.

31. Veće ocenjuje da će faza izvođenja dokaza tužilaštva biti okončana čim Veće donese odluke po nerešenim zahtevima, podnesene, osim izuzetaka, pre 1. juna 2010. godine.³²

32. Veće uz to napominje da će istraga koja je naložena Odlukom od 29. juna 2010. biti vođena paralelno s odvijanjem ovog predmeta, upravo kako bi se izbeglo svako dodatno kašnjenje u vođenju suđenja.

33. Prema tome, Veće smatra da tužilac nije pokazao da je Veće prekršilo njegovo pravo na pravičan postupak.

³¹ Odluka od 29. juna 2010, par. 19-23.

³² V. Usmena odluka od 11. maja 2010. godine, kojom se 1. jun 2010. određuje kao konačni rok za podnošenje zahteva tužilaštva u okviru postupka na osnovu pravila 98bis (pretres od 11. maja 2010. godine, T(f)15880); Usmena odluka od 14. juna 2010. godine, kojom se odobrava tužilaštvu da Veću podnese zahtev za prihvatanje dokaznih predmeta koji se odnose na svedoka VS-026 i VS-032 po okončanju njihovog svedočenja u ovom predmetu, ukoliko Veće odluči da su u stanju da svedoče, a najkasnije u roku od tri dana po donošenju odluke Veća da ne treba da dolaze da svedoče (pretres od 14. juna 2010. godine, T(f) 16095-16096); "Nalog po Zahtevu tužilaštva da mu se odobri produženje roka za podnošenje zahteva za dodavanje dokumenata generala Mladića na spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter", 27. maj 2010. godine. Veće želi da istakne da rokovi za prevod zahteva i odgovora objašnjavaju zašto neke odluke još nisu donete.

34. Iz svih gorenavedenih razloga, Veće smatra da Odluka od 29. juna 2010. ne dotiče pitanje koje bi moglo osetno ugroziti pravičnost i ekspeditivnost postupka ili njegov ishod. Prvi uslov iz pravila 73(B) stoga nije ispunjen.

35. S obzirom na to da su dva uslova utvrđena pravilom 73(B) Pravilnika kumulativna, nije potrebno da Veće prouči argumente tužioca u prilog tvrdnji da je drugi uslov utvrđen pravilom 73(B) Pravilnika ispunjen.

VI. DISPOZITIV

36. Iz tih razloga, na osnovu članova 21(2) i 22 Statuta i pravila 54, 73(B) i 77 Pravilnika,

ODBIJA Zahtev.

NALAŽE uvrštavanje u spis dopisa od 23. decembra 2003. koji je priložen u Dodatku.

NALAŽE Sekretarijatu da mu dodeli broj.

Sastavljeno na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na francuskom.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 3. decembra 2010. godine,
U Hagu (Holandija)

[pečat Međunarodnog suda]